

Bruxelles, 1.12.2016.
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

Modernizacija PDV-a za prekograničnu e-trgovinu između poduzeća i potrošača

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Ovaj prijedlog predstavlja dio paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Kontekst paketa detaljno je izložen u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757. U sklopu plana za bolju regulativu Komisija je pripremajući ovaj paket prijedloga izvršila provjeru regulatorne prikladnosti postojećeg minisustava „sve na jednom mjestu” (MOSS) koji se primjenjuje na telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja i elektronički isporučene usluge koje poduzeća isporučuju potrošačima kao i promjena u pravilima o mjestu isporuke takvih usluga iz 2015. Provjerom regulatorne primjerenosti utvrđeno je da je za MSP-ove i mikropoduzeća posebno težak zahtjev, koji je dio pravila iz 2015., za primjenom dvaju dokaza za utvrđivanje mjesta kupca.

Prijedlog o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹ osmišljen je kako bi se riješio taj nedostatak s učinkom od 2018. te će poduzeća koja preko granice unutar Zajednice nude telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja te elektronički isporučene usluge u vrijednosti do 100 000 eura trebati samo jedan dokaz.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Prijedlog se temelji na članku 397. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost² („Direktiva o PDV-u”). U njemu se navodi da Vijeće jednoglasno i na prijedlog Komisije donosi mjere potrebne za provedbu Direktive o PDV-u.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Prijedlog je u skladu s načelom supsidijarnosti jer utvrđeni problem (visoko administrativno opterećenje, posebice za MSP-ove) nastaje zbog zahtjeva propisanog postojećom Uredbom. Prijedlogom se pojednostavnjuje taj zahtjev te se njime jasno nudi vrijednost koja nadilazi ono što se može postići na razini države članice.

• Proporcionalnost

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. ne nadilazi ono što je potrebno kako bi se zadovoljili ciljevi Ugovora o funkcioniranju Europske unije, posebice neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Kao i s testom supsidijarnosti, države članice ne mogu rješavati probleme i uzroke problema bez prijedloga o izmjeni Direktive o PDV-u i povezanih akata. Uvođenje ovog prijedloga proporcionalno je s obzirom na to da nudi znatno pojednostavnjenje za MSP-ove i mikropoduzeća. Međutim, tim se pojednostavnjenjem ne stvara pretjeran rizik za prihode od PDV-a za države članice uzme li se u obzir činjenica da se procjenjuje da ukupna prodaja poduzeća kojima ovo pojednostavnjenje ide u prilog iznosi tek 0,3 % ukupne prekogranične prodaje usluga u pitanju.

¹ SL L 77, 23.3.2011., str. 1.

² SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

- **Odabir instrumenta**

Ovim Prijedlogom izmjenjuje se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

Ovaj prijedlog predstavlja dio paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Rezultati ex-post evaluacija, savjetovanja s dionicima i procjene učinaka detaljno su izloženi u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757.

U savjetovanju s dionicima utvrđeno je da je za MSP-ove i mikropoduzeća posebno težak zadatak podnošenje dva dokaza kako bi se utvrdilo mjesto kupca, što je obveza nastala promjenama pravila o mjestu isporuke elektroničkih usluga iz 2015. To zahtijeva razvoj sustava i ulaganje u softver za trgovačku maloprodaju koji nisu proporcionalni s razinom prekogranične prodaje. Pojednostavnjeni zahtjevi o dokazima dopuna su uvođenju praga u prekograničnoj prodaji od 10 000 EUR u prijedlogu u sklopu ovog paketa o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ. U kvantitativnom pogledu, uvođenje prekograničnoga praga unutar EU-a 2018. rezultirat će izlaskom 6500 poduzeća iz trenutnog sustava MOSS-a, što će dovesti do potencijalne regulatorne uštede za ta poduzeća od 13 milijuna EUR. Od uvođenja pojednostavnjenih zahtjeva za dokazima 2018. koristi će imati dodatnih 1000 poduzeća. U studiji koja ide u prilog procjeni učinaka procijenilo se da zahtjev za samo jednim dokazom ne predstavlja pretjeran rizik za prihode od PDV-a za države članice.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog predstavlja dio paketa zakonodavstva o prijedlogu modernizacije PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Utjecaj na proračun za paket u cjelini detaljno je naveden u Obrazloženju prijedloga izmjene Direktive o PDV-u – COM(2016) 757. Ova izmjena ne bi trebala stvoriti troškove poreznim upravama pri prilagodbi na novi prag te bi mogla pojednostavniti postupak revizije takvih poduzeća. Kao što je prethodno istaknuto, rezultat ove izmjene ne bi trebao predstavljati pretjerani rizik za cjelokupni prihod od PDV-a jer predstavlja samo 0,3 % ukupne prekogranične prodaje.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Zahtjev naveden u članku 24.b točki (d) Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 prema kojemu dobavljač telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučeni usluga isporučeni osobama koje nisu porezni obveznici mora prikupiti dva nekontradiktorna dokaza o mjestu poslovnog nastana svojih kupaca predstavlja veliko opterećenje za poduzeća, posebice MSP-ove. Razlog je to što im s obzirom na tijek i opseg poslovanja nije isplativo ulaganje u skupa tehnološka rješenja koja bi im omogućila da pribave dva dokaza o mjestu kupca. Stoga se u ovom Prijedlogu navodi da je dovoljan samo jedan dokaz kada ukupna godišnja vrijednost isporuka, bez PDV-a, obuhvaćena člankom 24.b točkom (d) ne prelazi 100 000 EUR. Takvo pojednostavnjenje trebalo bi stupiti na snagu od 1. siječnja 2018. jer ne zahtijeva nikakve promjene informacijskog sustava za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a (MOSS).

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹ te posebice njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 282/2011² utvrđuju se detaljne odredbe za pretpostavku mjesta kupca kako bi se utvrdilo mjesto isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučениh usluga koje su pružene osobi koja nije porezni obveznik.
- (2) Ocjena zahtjeva za primjenom tih pretpostavki pokazala je da je poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u državi članici koji takve usluge isporučuju u druge države članice osobama koje nisu porezni obveznici iznimno teško pod određenim okolnostima dobiti dva nekontradiktorna dokaza mjesta gdje kupac ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište.
- (3) Opterećenje je posebice teško za mala i srednja poduzeća. Zahtjev za jednim dokazom trebao bi pojednostavniti obveze za ona poduzeća čije isporuke potrošačima u drugoj zemlji članici u Zajednici ne prelaze određeni prag.
- (4) Pojednostavnjenje zahtjeva o dokazivanju mjesta kupca komplementarno je izmjenama uvedenima člankom 1. Direktive Vijeća [...] /EU³ u posebnim odredbama utvrđenima u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ te bi se stoga trebalo primjenjivati od istoga datuma.
- (5) Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U članku 24.b Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 dodaju se sljedeći drugi i treći stavak:

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

³ Direktiva Vijeća [...] /EU od [...] o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu

„Za isporuke usluga koje spadaju pod točku (d) prvog stavka kad ukupna vrijednost takvih usluga, bez PDV-a, koje porezni obveznik iz svojeg poslovnog nastana ili stalne poslovne jedinice koja se nalazi u državi članici pruža osobama s poslovnim nastanom, stalnom adresom ili uobičajenim boravištem u drugim državama članicama, ne prelazi 100 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti, u tekućoj i prethodnoj kalendarskoj godini, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu koje je isporučitelj utvrdio kao takvo na temelju jednog dokaza iz članka 24.f.

Kada se tijekom kalendarske godine dostigne prag naveden u drugom stavku, taj se stavak ne primjenjuje od tog trenutka do vremena kada uvjeti navedeni u tom stavku budu ponovno zadovoljeni.”

Članak 2.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*